

Список використаних джерел:

1. Орлов А.Б. Две ориентации в исследованиях мотивации за рубежом / А. Б. Орлов // Вестник МГУ / Ред. С. Д. Смирнов. – Серия 14. Психология. – 1979. – № 2. – С. 65–79.
2. Иванников В. А. Формирование побуждения к действию / В. А. Иванников // Вопросы психологии. – 1985. – № 3. – С. 113–122.
3. Ильин Е. П. Сущность и структура мотива / Е. П. Ильин // Психологический Журнал. – 1995. – №2. – С. 27–41.
4. Хекхаузен Х. Мотивация и деятельность / Хайнц Хекхаузен. – Спб. : Питер, 2003. – 860 с.
5. Лазурский А. Ф. Избранные труды по общей психологии. Психология общая и экспериментальная / А. Ф. Лазурский. – Спб. : Алетейя, 2001. – 288 с.
6. Левитов Н. Д. О психических состояниях человека / Н. Д. Левитов. – М. : Просвещение, 1964. – 132 с.
7. Кичатинов Л. П. Динамика коммуникативных потребностей развивающейся личности / Л. П. Кичатинов // Текст. Высказывание. Слово. – М., 1983. – С. 97–104.
8. Робер М.-А. Психология индивида и группы [Текст] / М.-А. Робер, Ф. Тильман. – М. : Прогресс, 1988. – 256 с.

Панайотова М.Г.

студентка,

Науковий керівник: Ассєва Ю.А.

кандидат психологічних наук, старший викладач,

Одеський національний медичний університет

РОЛЬ ГРИ В РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ДОШКІЛЬНИКА

У сучасному світі, коли впроваджуються різноманітні інформаційні технології, вводяться нові поняття про новітніх формах масової культури, розширення людських контактів і так далі, зростання темпу життя призводить до збільшення обсягу знань необхідних для життя сучасній людині і тим більше його розвитку в цілому.

У сучасному суспільстві, а значить і в освітніх закладах відбуваються перетворення, які, відповідно, мали величезний вплив і на розвиток дітей дошкільнят, активно включаються у вир нашому буремному житті. У зв'язку з змінами, що відбуваються в житті людини необхідно переглянути підхід до виховання і розвитку дітей, формуванню особистості у майбутньому та висунути нові вимоги в цілому, в підході розвитку дитини.

Тому в даний час для багатьох психологів залишається актуальною проблема особливостей психічного розвитку і формування особистості дитини дошкільного віку. Цей інтерес далеко не випадковий, оскільки виявляється, що дошкільний період життя є періодом найбільш інтенсивного і морального розвитку, коли закладається фундамент фізичного, психічного і морального здоров'я.

З самого раннього віку у дітей відбувається розвиток багатьох людських здібностей, засвоєння знань і умінь. Під впливом виховання і навчання відбувається інтенсивний розвиток у дітей всіх пізнавальних процесів, таких,

як: сприйняття, мислення, пам'ять, увага, уява, мова і ін. Чим раніше дитина почне навчатися і отримувати належне повноцінне виховання, тим швидше і ефективніше буде здійснюватися його психічний розвиток. Тому розвиток дітей, тим більше на ранніх своїх етапах, є важливим і актуальним питанням [1, с. 421].

Як зазначав Ельконін Д. Б., основним мотивом діяльності дитини є бажання увійти у світ людських взаємин, діяти як дорослий. Проте дитина ще мала і не може самостійно жити в дорослому світі і тому єдина можливість здійснити своє прагнення – це грати [2, с. 56].

Тема вивчення гри цікавила багатьох дослідників. У різні роки вивченням гри займалися такі вчені як: Ж. Піаже, Д. Б. Ельконін, В. Вундт, Г. Спенсер і багато інших. Ними було розроблено безліч різних теорій становлення і розвитку ігрової діяльності. Це обґрунтовується тим, що ігрова діяльність дуже важлива для розвитку дошкільника.

Ще такі великі вчені, як Л. С. Виготський, а потім і А. Н. Леонтьєв охарактеризували період дошкільного віку, як прагнення до суспільно значущої і суспільно оцінюючої діяльності, іншими словами – етап до готовності до школи, а провідною діяльністю виступає рольова гра наповнена змістом людської діяльності [3, с. 24].

Саме в грі відбувається первинна орієнтація в значеннях і мотивах людської діяльності, виникає усвідомлення свого місця в системі відносин дорослих.

У ситуації гри дитині зрозуміла необхідність придбання нових знань і способів дії, він сам прагне навчитися тому, чого ще не вміє.

Через гру ми розвиваємо дітей: вдосконалюємо їх психічні процеси, розвиваємо в них всілякі потрібні і необхідні здібності, індивідуальні здібності, долучаємо до культури, до спілкування і так далі. Це необхідно їм для полегшення розуміння, осмислення дійсності та подальшого їх розвитку в житті. Гра – це така дія, через яке ми намагаємося донести до дітей ту дійсність, яка найбільш актуальна в даний час. Тому дуже важливо, щоб сучасні ігри для дітей відображали даний час і відповідали йому.

Разом з тим сьогодні дослідники (Р.А. Іванкова, Н.Я. Михайленко, Н.А. Короткова) відзначають, що в дитячому саду спостерігається «витіснення» гри навчальними заняттями, студійною та гуртковою роботою. Ігри дітей, особливо сюжетно-рольові, бідні за змістом, тематикою, в них відзначається багаторазова повторюваність сюжетів, переважання маніпуляцій над образним відображенням дійсності. Причини такого становища з грою, пояснюють Н.Я. Михайленко та Н.А. Короткова. Насамперед, це пов'язано з переходом вітчизняної дошкільної педагогіки на новий етап розвитку.

За своєю суттю гра є першим видом діяльності, де навчається дитина. У педагогічних технологіях вона відноситься до непрямих методів, оскільки дитина не відчуває себе об'єктом впливу дорослого і є повноправним суб'єктом процесу.

Разом з тим саме до ігрової діяльності належить особливо важлива роль у розвитку особистості, у формуванні найважливіших рис характеру, збагачення внутрішнього світу. У процесі гри виховання переходить у самовиховання.

Список використаних джерел:

1. Божович Л.І. Особистість і її формування в дитячому віці – Москва, 1968. – С. 421.
2. Обухова Л.Ф. Вікова психологія – Москва, 2004. – С. 56.
3. Виготський Л.С. Навчання і розвиток в дошкільному віці – Москва, 1956. – С. 24.

Подолянчук Є.Ю.

студентка,

Навчально-науковий інститут № 4

Національної академії внутрішніх справ

СТАТЕВІ ОСОБЛИВОСТІ ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ СТАРШОКЛАСНИКАМИ

В сучасних дослідженнях доведено, що безперервний вплив на вибір професії мають статево – рольові стереотипи. Уявлення про жіночі та чоловічі професії – один з найбільш яскравих прикладів прояву гендерних стереотипів.

З кожним роком суспільство стає все більш фемінізоване, все частіше піднімаються питання в різних сферах життя про рівність статей. Знання особливостей стереотипізації і соціальних стереотипів має велике значення для рівного співіснування двох половин, і також їх продуктивної і безконфліктної взаємодії, а вивчення статевої стереотипів стає час з часом все більш актуальним.

Так, проблема гендеру досліджувалась багатьма вченими П.П. Горностай, В.Є. Каган, С. Бем, К. Юнг та ін. Питання про професійні інтереси вивчалися в роботах Є.О. Клімова, А.Є. Голомштока, Л.А. Йовайши, Є.М. Павлютенкова.

Процеси соціалізації чоловіків і жінок мають багато відмінностей. Для жінки, згідно з історично сформованими патріархальними стереотипами, які, попри суспільний прогрес, ще трапляються, переважає орієнтація на сім'ю та сімейні цінності, ведення домашнього господарства тощо. Для чоловіка, згідно з тими ж стереотипами, нормативно бажаною є більша активність поза межами сім'ї: професійна діяльність, суспільна активність. Недаремно, існує приказка, що «для жінки сім'я – це друга робота, а для чоловіка робота – це друга сім'я». Згідно з таким розмежуванням важливою умовою самореалізації для жінки вважається успішний і вчасний шлюб. З іншого боку, успішність самореалізації чоловіка пов'язується з його кар'єрою, часто зі статусом в суспільстві. Якщо з віком чоловік не здобув професійних досягнень, це також може вважатися рівнозначним його життєвому неуспіхові [1, с. 132-156].

Проблема професійного самовизначення особистості, тобто підготовки молоді до усвідомленого обрання професії, добре відома у світі, а вдало обрана